

ת"ד 10825/01/19 - מדינת ישראל נגד ישראל כוכבא

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

26 אוקטובר 2021

ת"ד 10825-01-19 מדינת ישראל נ' כוכבא

לפני כבוד השופט ארנון איתן
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ישראל כוכבא

הנאשם

גזר דין

מבוא:

1. ביום 28.4.19 הורשע הנאשם, על פי הודאתו, בעבירות של נהיגה בקלות ראש לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, התשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**"); סטייה מנתיב תחבורה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 40 לתקנות התעבורה, התש"ל - 1970 וחבלה ממשית לפי סעיף 38 (3) לפקודת התעבורה.

2. עפ"י המתואר בכתב האישום, ביום 3.8.18, בשעה 11:20 או בסמוך, נהג הנאשם ברכב נושא לוחית רישוי מס' 47-537-76 בכביש 60 מכיוון ירושלים לגוש עציון. מקטע הכביש בו אירעה התאונה היה דו סטרי, נתיב לכל כיוון ובו קו הפרדה מקווקו. בשלב מסוים איבד הנאשם את השליטה ברכב, סטה לנתיב הנהיגה הנגדי, והתנגש חזיתית ברכב שנסע בנתיב זה.

3. כתוצאה מהתאונה נגרמו הנזקים הבאים:

א. לנאשם נגרמה חבלה ממשית ובין היתר שבר דחיסה בחוליה L5, שבר עם דיסלוקציה ברדיוס ימין, קרעים במעי הדק, קרע במעי הגס הימני, קרע קטן של הטחול, חתכים בפנים שנתפרו. באשפוז וניתוח כירורגי בוצעו: כריתת מקטעי מעי דק, כריתה תת שלמה של המעי והשקה עם קצה תחתון של סיגמואיד. הנאשם נותח כאשר הוא מורדם ומונשם. לאחר מכן נותח הנאשם ניתוח אורתופדי בשבר הריסוק והושם בסד גבס.

ב. אשת הנאשם, שנסעה עמו ברכב, נחבלה גם היא חבלה ממשית בדמות שבר בקווקולה ימנית, קרע בסרעפת עם הרניאציה של קיבה וטחול, קרעים במעי הדק והמטומה בצקום, שבר דחוס בחוליות L4-5. בניתוח בהרדמה כללית בוצעה כריתה והשקה של המעי הדק והגס, הושאר נקז חזה ונקזים בבטן. בניתוח מאוחר יותר בהרדמה כללית קובעה חוליה L2 ובניתוח נוסף, גם הוא בהרדמה, קובע שבר בעצם בריח ימין.

ג. נהג הרכב המעורב נפגע גם הוא ונגרמה לו חבלה ממשית בדמות שבר מרוסק בפמור דיסטאלי.

עמוד 1

בתחילה הושם לנהג הנפגע מקבע חיצוני ולאחר מכן, בניתוח בהרדמה מלאה, בוצעה הוצאה של הקיבוע החיצוני, החזרתו וקיבועו באופן פנימי. עוד בוצע קיבוע לשברים בפימור דיסטאלי ולשברים ב-TP ימין ע"י פלטה אנטומית וברגים.

ד. אשת הנהג הנפגע נחבלה אף היא חבלה ממשית בדמות שבר במרפק שמאל עם פריקה אשר נותח בהמשך בניתוח בהרדמה כללית.

ה. נוסעת נוספת, רוני פרידלר, נפגעה אף היא חבלה של ממש בדמות שבר פריקה בחוליות L1-2 והועברה מיד לניתוח קיבוע אחורי לחוליות T12-L3 ודיקומפרציה לחוליה L2.

ו. בנוסף נחבלו 3 נוסעים נוספים ברכב המעורב ואושפזו להשגחה וטיפול רפואי.

ז. עוד נפגעו שני כלי הרכב המעורבים.

רישום תעבורתי קודם:

4. הנאשם נעדר עבר פלילי, ולו רישום בודד בעבירה מסוג ב.מ. משנת 2015 בגין אי מתן אפשרות להולך רגל להשלים מעבר חצייה בבטחה.

תסקיר שירות המבחן:

5. ביום 8.7.19 הוגש תסקיר שירות המבחן. אביא מתוכנו בתמצית.

6. בתסקיר תואר הנאשם כבן 31, נשוי ואב לשניים, המתגורר בקיבוץ סמוך לירושלים. הנאשם עובד כמנהל במפעל בו מתגורר. תואר שהנאשם סובל מבעיות בריאותיות מאז התאונה.

7. משפחת המוצא של הנאשם תוארה בהרחבה. צוינו הקשרים המשפחתיים שנבעו מכך שהנאשם גדל במשפחה בה אמו הביולוגית אינה נוכחת, עקב פטירתה בסמוך ללידתו, ונישואי אביו בשנית ולידת 5 אחיו הנוספים. תוארו קשריו של הנאשם עם אשת אביו, שהיו מרוחקים, ודווקא כאשר החלו להשתפר, בסמוך למועד התאונה, חלתה אשת אבי הנאשם בסרטן ונפטרה לאחרונה. תוארו קשריו של האב ואחי הנאשם לאחר פטירתה.

8. הנאשם גדל באופן נורמטיבי מבחינה לימודית והתנהגותית וסיים את לימודיו עם תעודת בגרות מלאה. לאחר מכן גויס לשירות צבאי במסגרת ישיבת הסדר, ושימש כלוחם בהנדסה קרבית. הנאשם לא למד באופן סדיר ועבר בין מספר עבודות עד שבשנת 2015 החל לעבוד בתפקידו הנוכחי - כמנהל תכנון, פיקוח וייצור במפעל לייצור לוחות בקרה בקיבוץ בו מתגורר.

9. הנאשם נישא לאשתו בהיותו בן 25 שנים. תואר קשר משפחתי קרוב ותקין בין בני הזוג. אשת הנאשם, שלה פציעות דומות לאלו של הנאשם, הפסיקה לעבוד בעקבות פציעתה. בנם הבכור של הצדדים גילה תסמינים התנהגותיים בעקבות התאונה ואשפוזם הארוך של הוריו ומאז הוא מטופל.

10. מאז התאונה סובל הנאשם מפגיעה במעיים ומקושי באכילה, הוא חווה ירידה במשקל ומתקשה לתפקד וחווה תסכולים בעקבות כך. מצד שני תואר שלבני הזוג תמיכה מצד סביבתם. הנאשם שב לעבוד בחלוף 3 חודשים מיום התאונה.
11. תואר שלאשת הנאשם אין רישיון נהיגה אך היא מנסה להוציא רישיון שכן בעקבות פסילתו, בני הזוג מתקשים להתנייד.
12. בהתייחסו לענישה בדמות עבודות שירות מסר הנאשם שמצד אחד יש להניח שהוא יפטר ממקום עבודתו, אך מצד שני ציין שהכנסת משפחתו לא תפגע, שכן בני הזוג חיים ביישוב שיתופי. הנאשם תיאר חוסר נוחות מתוצאה זו, שעה שלא יוכל לתרום לרווחת הקיבוץ. הוא ביטא רצון לבצע צו של"צ בהיקף נרחב.
13. בהתייחסו לתאונת הדרכים שאירעה ציין הנאשם כי ברקע לתאונה בילוי משפחתו שלו ושל אשתו לרגל יום נישואיהם. בני הזוג לא חשו בטוב באותו היום וסבלו מדלקת גרון, בגינה נטלו אנטיביוטיקה. הנאשם תיאר שחש עייפות, אך לא חריגה. הוא לא ידע להסביר מדוע סטה מנתיב נסיעתו אך ציין שיכול והסיבה לכך הייתה שנרדם ונטל אחריות מלאה למעשה. הנאשם לא זכר את התאונה ופרטיה. הוא תיאר בושע וכאב רב שהוא חש מהפגיעה באשתו ובנוסעי הרכב המעורב. עוד תיאר כי נעשו מספר ניסיונות ליצור קשר עם המשפחה שנפגעה, ללא הצלחה. הנאשם ביטא רצון עז לפגוש בנפגעים ולהביע את התנצלותו לפניהם. עוד ציין שידוע לו שהנהג שנפגע טרם שב לתפקוד.
14. הנאשם הביע נכונות להשתלב בקבוצה טיפולית. תואר כי הוא השתתף במפגשים בקביעות, שיתף באופן כן וראוי והיה קשוב לתכני הקבוצה. ניכר כי הוא מעבד באופן נכון את האירועים. הנאשם הביע רצון להשתתף בהליך גישור עם הנפגעים. לפיכך ביקשה המאשימה תקופת דחייה לשם המשך שיקום ושילובו בהליך צדק מאחה.
15. ביום 26.1.20 הוגש תסקיר משלים. בתסקיר תואר המשך שילובו של הנאשם בהליכי שיקום וכן תוארו תחושותיו הכנות והקשות אודות הפגיעה בנפגעים. בהתחשב בנסיבות אלו מצא שירות המבחן להמליץ כי יוטל על הנאשם עונש מאסר קצר שירוצה על דרך עבודות השירות. עוד הומלץ על פסילת רישיונו של הנאשם, פסילה מותנית ומאסר על תנאי. באשר לפיצוי הומלץ לקחת בחשבון את הסכום שייפסק לפיצוי במסגרת הסכם הצדק המאחה.

תסקיר צדק מאחה:

16. ביום 16.1.20 נערך "הסכם איחוי פגיעות" בין הנאשם לבין נפגעי העבירה.
17. בהסכם תוארה באריכות הפגישה שנערכה בין הנפגעים, זוג הורים ושני ילדיהם ואדם נוסף שנסע עמם ברכב, לבין הנאשם ואשתו. תואר כי נערכו מפגשי הכנה לכל אחד מהצדדים. במפגש המשותף נוהל שיח ישיר וקשוב בין הצדדים. במפגש שנערך הביעו הנפגעים, כל אחד בתורו, את רגעי האימה בזמן התאונה, השיקום הקשה והארוך שעברו מאז ועד ליום זה, תחושותיהם הקשות עקב הפגיעות התפקודיות שנגרמו להם ועוד. הנפגעים ביטאו מחד אמפתיה כלפי הנאשם ומצד שני תחושות כעס כלפיו

עקב הפגיעות הקשות שחוו.

18. הנפגעים הפנו שאלות לנאשם. הם חשו מוטרים מכך שהנאשם אינו זוכר את הסיבה לסטייתו, ושיתפו כי הם חוששים שבכך הוא אינו נוטל אחריות מלאה למעשים וכי הדבר יכול להוביל להישנות המקרה. לפיכך הביעו עמדתם לפיה יש לשלול לנאשם את רישיון הנהיגה. מחברי ההסכם דיווחו אודות תחושתם שהאפשרות להביע את חוויותיהם בפני יתר משתתפי התאונה סייעה לנפגעים בהתמודדות עם הפגיעה.

19. הנאשם שיתף גם כן בתחושותיו מהתאונה ובזיכרונותיו, וכן בהתמודדותו והתמודדות משפחתו עם תוצאות התאונה. עוד שיתף את הנפגעים אודות הדאגה הרבה שהוא חש כלפיהם וצער הרב על הנזק שנגרם להם. גם אשת הנאשם שיתפה אודות הקשיים שחוותה והצדדים שיתפו אודות ההתמודדות המורכבת שחוו באותו הזמן בהתמודדות עם מחלתה ומותה של אשתו של אבי הנאשם.

20. בתום המפגש פירטו הצדדים את הנזקים הפיזיים שנגרמו לנפגעים וכן את הנזק שנגרם ממכירת הרכב. הנפגעים הביעו רצונם שלא יוטל על הנאשם עונש מאסר. הוסכם שהפוגע ישלם לנפגעים עבור אובדן הרכב את הנזק בסך 15,000 ₪ וכי אין בהסכם זה בכדי למנוע מהנפגעים לתבוע את הנאשם בגין נזקים שנגרמו להם.

21. תואר שהנאשם ואשתו נתנו לילדים הנפגעים גיטרה שרכשו עבורם וכן מכתב שכתבו להם.

תמצית טיעוני הצדדים:

22. בטיעוניה לעונש ציינה המאשימה שהנאשם פגע במעשיו בשלום ובטחון הציבור, וכי יש להגן על הציבור מפני עבירות דומות. לדבריה, מתחם העונש במקרים דומים הינו מאסר בפועל- במקרים בהם הוכחה רשלנות גבוהה. לעניין המתחם על בית המשפט לבחון את דרגת הרשלנות, תוצאות התאונה והחבלות שנגרמו, מסוכנותו של הנאשם ונסיבות האירוע. המאשימה ציינה כי במקרה הנדון המדובר ברשלנות שרמתי גבוהה משום שהנאשם סטה לנתיב הנגדי. המאשימה הפנתה לפסיקה לפיה במקרים בהם נגרמה חבלה ממשית יש להורות על מאסר בפועל (2564/12) **קרני נ' מדינת ישראל** (נבו, 24.6.2012). עוד טענה המאשימה שבהתאם להוראות הפסיקה, ככל והפגיעה שנגרמה בגין התאונה גבוהה יותר, אזי יש להורות על פסילה משמעותית.

23. בהתייחס למתחם העונש ההולם צוין, כי הוא נע בין 3 חודשי פסילה מינימאלית ועד לפסילה ממושכת לצד מאסר, ועל הנאשם יש להטיל פסילה בין 10 ל-11 חודשים לצד מאסר בעבודות שירות למשך 6 חודשים, זאת בהתאם להמלצת שירות המבחן. ב"כ המאשימה ציין שלאור הליך הצדק המאחה שעבר הנאשם לא תעתור המאשימה להטלת פיצוי או קנס. לאחר הדיון הגישה המאשימה פסיקה נוספת.

24. בטיעונו לעונש ציינה ההגנה שהנאשם הינו אדם נורמטיבי שעבר מסכת חיים קשה. אמו נפטרה

בהיותו תינוק פעוט, והוא עבר תלאות קשות בשילובו במשפחה החדשה שהקים אביו. עוד ציין הסנגור את פטירתה הטרגית של אשת האב בסמיכות לזמן התאונה לאחר שעברה טיפולים קשים. תואר כיצד הנאשם שיקם עצמו, גויס לשירות צבאי משמעותי, עבודתו המשמעותית, נישואיו וחיי הנורמטיביים וכן הזכרו שני ילדיו ואשתו ההרה. הסנגור ציין את התרשמותו לטובה של שירות המבחן מהנאשם, העדר עבר פלילי, ורישום תעבורתי נקי כמעט לחלוטין. עוד צוינה לטובה הודאתו של הנאשם בעובדות האישום והשתתפותו המלאה בהליכי השיקום והצדק המאחה.

25. הסנגור ציין את חלוף הזמן מאז המקרה, 3 שנים, ולא מטעמים הקשורים בנאשם אשר לא ביקש לדחות דיונים, למעט במקרה אחד בו היה מאושפז. תואר שהנאשם הוא הנפגע העיקרי מהתאונה ואת הפגיעות הרבות שנגרמו לו ולאשתו.

26. לענין העונש ציין הסנגור שפסילה תקשה עד מאוד על הנאשם ואשתו, שאינה בעלת רישיון וחוששת לנהוג בכלי-רכב. הוסף, כי בני הזוג מתגוררים בקיבוץ והם יתקשו בניידות. הסנגור ביקש להתחשב בכך שהנאשם היה פסול מנהיגה למשך 60 ימים וביקש שהפסילה לא תעלה על 5 בניכוי הפסילה המנהלית אותה ריצה הנאשם.

27. באשר לעתירת המאשימה להטלת עונש מאסר על דרך עבודות השירות צוין, כי אף במקרים חמורים יותר הסתפקו בתי משפט בענישה מופחתת.

28. בענין זה הפנה הסנגור למספר פסקי דין כדלקמן: (איני מציין את החלטות שניתנו בבית משפט השלום באשר אלו אינן מנחות):

א. בעפ"ת 24519-02-15 **אליהו מוטולה נ' מדינת ישראל** (נבו, 12.3.2015), מקרה בו רגלו של המעורב נכרתה, כאשר הנאשם כפר באשמה ובחר לנהל הליך הוכחות, הוטל בערכאה הראשונה עונש מאסר בעבודות שירות, שבוטל במסגרת ערעור לבית המשפט המחוזי.

ב. בעפ"ת 34990-06-15 **אורנה רבקה טקל נ' מדינת ישראל** (נבו, 25.6.2015) הוטלו 10 חודשי פסילה, פסילה מותנית וקנס. בערעור הופחתה הפסילה ל-4 חודשים בלבד.

ג. בעפ"ת 31561-06-13 **אייל עובדיה נ' מדינה ישראל** (נבו, 1.7.2013) בנסיבות זהות לנסיבות שלפני, הוטלו על הנאשם בערכאה ראשונה 5 חודשי עבודות שירות, פסילה ל-3 שנים עונשים מותנים ופיצוי בסך 5,000 ₪. בערעור מצא ביהמ"ש שחרף עברו התעבורתי המכביד של הנאשם, ורשלנות בינונית-גבוהה בביצוע העבירה, לחרוג ממתחם הנהוג, והטיל 80 ימי מאסר על דרך עבודות השירות. יתר רכיבי העונש נותרו על כנם.

29. הסנגור ציין את נכונות הנאשם לבצע צו של"צ וציין שהטלת עונש מאסר, גם אם בעבודות שירות, תפגע בדימויו העצמי של הנאשם. בענין זה הפנה הסנגור, לפסק דינו של כב' ס' הנשיא הש' נאיל מהנא בתיק ת"ד 6903-06-15 **מדינת ישראל נ' שילקרוט** (11.10.18) בו, במקרה שנסיונותיו דומות למקרה, שלפני הוטל על הנאשמת צו של"צ למשך 300 שעות לצד פסילה ל-18 חודשים, פיצוי וקנס,

וזאת בשל רשלנותה המופחתת, גילה ומצבה.

דין והכרעה:

30. מתחם העונש נקבע לאורו של עקרון ההלימה, בו משוקלל הערך החברתי שנפגע, מידת הפגיעה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת (תיקון 113 לחוק העונשין, סעיף 40ב לחוק).

31. במקרה דנן פגע הנאשם בערכים הנוגעים בביטחון משתמשי הדרך, וגרם במעשיו לנזק רפואי ניכר ומשמעותי בו ובאחרים.

32. בסעיף 40ט לחוק העונשין פורטו שיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש, ביניהם: הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה.

33. להלן גזרי דין אותם מצאתי רלוונטיים לקביעת מתחם הענישה במקרה שלפני:

א. ברע"פ 8588/16 **רז משה נ' מדינת ישראל** (נבו 08.11.2016), במקרה הדומה בנסיבותיו למקרה שלפני, של סטייה לנתיב הנגדי ופגיעה הגורמת חבלה ממשית לרוכבת אופנוע, אך כאשר באותו מקרה נהג הנאשם במהירות מופרזת, אושר בביהמ"ש העליון מתחם עונש הנע בין 3-9 חודשי מאסר לצד פסילה למשך 3 חודשים ועד ל-3 שנים. בשים לב לנסיבות אישיות של הנאשם (גילו הצעיר מחד למול עבר תעבורתי עשיר מצד שני) הוטל על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שירוצה בעבודות שירות, פסילה ל-36 חודשים וענישה נלווית.

ב. ברע"פ 458/15 **אמנון מחבוש נ' מדינת ישראל** (נבו 22.01.2015) במקרה הדומה בנסיבותיו למקרה שלפני, אושר עונשו של נאשם עליו נגזרו 4 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה, פסילת רישיון למשך 3 שנים וקנס בסך 3,000 ₪ או 60 ימי מאסר תמורתו.

ג. ברע"פ 9090/18 **עוביידה עודה נ' מדינת ישראל** (נבו 03.01.2019), במקרה של אדם שהורשע בעבירות דומות, להוציא אי האטה בעקומה, אושר עונש של פסילת רישיון ל-8 חודשים, פסילה על תנאי, מאסר מותנה וקנס בסך 1,500 ₪. בביהמ"ש המחוזי צוין שאלמלא נסיבותיו האישיות, היה מקום להחמיר בעונשו של הנאשם.

ד. ברע"פ 1694/19 **לואי יאסין נ' מדינת ישראל** (נבו 31.03.2019), במקרה בו הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירות זהות לעבירות בהן הורשע הנאשם שלפני, אושר עונש של 45 ימי מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות, קנס בסך 1,000 ₪ או 3 ימי מאסר תמורתו, פסילה ל-13 חודשים, פסילה על תנאי, פיצוי בסך 2,000 ₪ ומע"ת. אציין כי המדובר בנאשם בעל עבר עשיר ביותר של 203 (!!) עבירות תנועה.

ה. ברע"פ 7208/14 **יהושע מרגוליס נ' מדינת ישראל** (נבו 12.11.2014) אושר עונשו של נאשם בעבירות דומות למקרה הנדון לפני, להוציא נהיגה במהירות, עליו נגזרו 10 חודשי פסילה, בניכוי 30 ימים, מתוך 60 ימי הפסילה המנהלית; 4 חודשי פסילה על תנאי, למשך שלוש שנים; וקנס בסך 1,200 ₪, או 10 ימי מאסר תמורתו.

34. עולה אם כן שמתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר מותנה לצד פסילת המינימום למשך 3 חודשים ועד 9 חודשי מאסר ופסילה ממושכת - למשך 36 חודשים, לצד ענישה נלווית. בתוכם נגזרים עונשי מאסר למשך מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות. מיקום הנאשם בטווח הענישה יעשה תוך התחשבות במידת אשמו של הנאשם ורשלנותו, במצבו האישי, נטילת האחריות למעשה ומצבם של הנפגעים. בכך אפנה לדון כעת.

קביעת עונשו של הנאשם בטווח הענישה שנקבע:

35. לאחר קביעת מתחם הענישה יש לקבוע את עונשו של הנאשם שלפני בטווח הענישה שנקבע. במסגרת זו ישקול בית המשפט שיקולים אישיים הנוגעים לנאשם כגון מצבו האישי, שיקולי שיקום, קבלת אחריות על מעשיו ועוד. בפסיקה נקבע כי במסגרת קביעה זו רשאי בית המשפט להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, ועליו לשקול את נסיבותיו האישיות של הנאשם לקולא ולחומרה, כמו גם נסיבות אחרות ככל שמצא שהן רלוונטיות. עוד יתחשב בית המשפט במסגרת שיקולים אלו בשיקולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים.

36. במקרה דנן אין להתעלם מתוצאותיה החמורות של התאונה. כפי שפורט רבות במסגרת ההליך, נפגעי העבירה - ובכללם הנאשם, ניזוקו בצורה קשה וחמורה ביותר מהתאונה. די בקריאת תיאור הנזקים הגופניים שפורטו בכתב האישום כדי להבין את גודל השבר שפקד את נפגעי התאונה אשר כמעט כל אחד מהם נזקק לניתוחים בהרדמה מלאה ולשיקום ארוך ומייגע. חייהם טרם שבו למסלולם הרגיל מאז התאונה ותיאור הנזקים שנגרמו לנפגעים כמפורט בהליך הצדק המאחה נוגע ללב ומצער. אין ספק שתוצאה חמורה זו הינה, בהתאם להודאתו של הנאשם והינה באחריותו המלאה.

37. מן העבר השני, טעמים רבים ניצבים לזכותו של הנאשם:

א. ראשית יש להביא בחשבון את נסיבות האירוע, הנאשם תיאר כי הוא ואשתו היו חולים במועד התאונה ונטלו תרופה (אנטיביוטיקה). הם שבו לביתם בשעות אחה"צ המוקדמות.

ב. הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא מחזיק ברישיון משנת 2009 ולחובתו עבירה אחת מסוג ב.מ.

ג. הנאשם הודה ללא דיחוי בביצוע המעשים ולא ביקש לנהל את ההליך. בכך מנע את העדת המעורבים, שיש להניח שהייתה מסבה להם צער וטרחה.

ד. הנאשם הודה ביוזמתו בנסיבה מחמירה, זאת על אף שציין כי הוא אינו זוכר את אירועי התאונה עקב הפגיעה שספג. הנאשם לא חיפש הנחות בדמות הכחשת העובדות וכבר

מתחילה ציין שחרף העובדה שאינו בטוח בכך, הוא אינו פוסל את האפשרות שהתאונה נגרמה בעקבות הירדמותו.

ה. הנאשם פעל באופן מרשים לשם פיצוי הנפגעים, ולו ברמה ההכרתית והנפשית. אפנה בעניין זה לתוכנו של הליך "הסכם איחוי פגיעות" במסגרת "צדק מאחה" מיום 16.1.2020. הנאשם פעל באופן כן ואמיתי בניסיון לפצות את נפגעי העבירה, והדבר מלמד על חרטה רבה.

ו. עוד יש להתחשב בנסיבות חייו הקשות של הנאשם, אודותיהן פורט בתסקיר, ובעובדה שבעת אשפוזו חלתה אשת אביו ונפטרה.

ז. עוד אתחשב בנזקים הרבים ביותר שנגרמו גם לנאשם ולאשתו כתוצאה מהתאונה. אין לחדד שהנאשם ואשתו נפגעו באופן משמעותי, כאשר אשת הנאשמת טרם שבה לעבודתה והיא אינה נוהגת. הנאשם לעומת זאת פעל לשוב לעבודתו, חרף מצבו הקשה, בתום 3 חודשים מיום התאונה ובנסותו ככל יכולתו לשקם את עצמו, את משפחתו, וגם את הנפגעים, במידת יכולתו. בעניין זה יש לקבוע שהטלת פסילה משמעותית על הנאשם, לצד גזירת עונשו בדרך של מאסר בעבודות שירות לתקופה ממושכת, יחבלו בשיקומו, ועל כן יש ראיתי לגזור על הנאשם עונש התואם את המלצת שירות המבחן.

38. אדגיש, כי הטעמים שפורטו לעיל, הינם יוצאי דופן ביחס למקרים דומים, אך אלו מצדיקים לטעמי, סטייה מהמתחם נוכח הטעמים עליהם עמדתי, ההליכים אותם עבר הנאשם בשירות המבחן, וכן משיקולים של צדק.

39. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. פסילה למשך 10 חודשים בניכוי פסילה מנהלית למשך 60 יום. הרישיון יופקד היום 25.10.2021. **הנאשם יוכל לנהוג היום עד השעה 22:00.**

ב. מאסר למשך חודש ימים, אשר ירוצה על דרך עבודות השירות. הממונה על עבודות השירות יעדכן את בית המשפט בתוך 60 יום בדבר מועד תחילת עבודות חדש.

ג. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של נהיגה בקלות ראש עם חבלה של ממש.

ד. פסילה למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה של קלות ראש, עם חבלה של ממש.

ה. נוכח עמדת הצדדים - לא יוטל רכיב של פיצוי לנפגעים במסגרת ההליך הפלילי.

40. **המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן וכן לממונה על עבודות השירות.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ' חשוון תשפ"ב, 26 אוקטובר 2021, במעמד הנוכחים